

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 19 september 2023
(OR. en)

12128/23

Interinstitutionellt ärende:
2023/0225 (NLE)

JAI 1062
FRONT 251
VISA 161
SIRIS 69

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: Avtal mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om kompletterande regler avseende instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, för perioden 2021–2027

AVTAL
MELLAN EUROPEISKA UNIONEN
OCH KONUNGARIKET NORGE
OM KOMPLETTERANDE REGLER AVSEENDE INSTRUMENTET
FÖR EKONOMISKT STÖD FÖR GRÄNSFÖRVALTNING OCH VISERINGSPOLITIK,
SOM EN DEL AV FONDEN FÖR INTEGRERAD GRÄNSFÖRVALTNING,
FÖR PERIODEN 2021–2027

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad *unionen*,

och

KONUNGARIKET NORGE, nedan kallat *Norge*,

nedan gemensamt kallade *parterna*,

SOM BEAKTAR det avtal som ingåtts av Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket¹ (*associeringsavtalet med Island och Norge*), och

AV FÖLJANDE SKÄL:

- (1) Unionen inrättade instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1148² (*förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik*) som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning.
- (2) Förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik utgör en sådan utveckling av Schengenregelverket som avses i associeringsavtalet med Island och Norge.

¹ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1148 av den 7 juli 2021 om inrättande, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, av instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 251, 15.7.2021, s. 48).

- (3) Instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning, utgör ett särskilt instrument inom ramen för Schengenregelverket vilket utformats för att säkerställa en stark och effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna, samtidigt som den fria rörligheten för personer säkerställs, i full överensstämmelse med medlemsstaternas och de associerade ländernas åtaganden om grundläggande rättigheter, samt för att stödja ett enhetligt genomförande och modernisering av den gemensamma viseringspolitiken och därigenom bidra till att garantera en hög säkerhetsnivå i medlemsstaterna och de associerade länderna.
- (4) Enligt artikel 9.2 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik ska det belopp som avses i artikel 7.3 a och de ytterligare resurser som tillhandahålls enligt den förordningen genomföras genom delad förvaltning i enlighet med artikel 63 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046¹ (*budgetförordningen*) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060² (*förordningen om gemensamma bestämmelser*).

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1060 av den 24 juni 2021 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet samt instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik (EUT L 231, 30.6.2021, s. 159).

- (5) Enligt artikel 7.6 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik ska arrangemang utarbetas för att ange arten av och formerna för deltagandet i instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik för de länder som är associerade till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket.
- (6) Instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik erbjuder möjlighet att genomföra åtgärder inom ramen för delad förvaltning, direkt och indirekt förvaltning, och detta avtal bör möjliggöra genomförande med någon av dessa metoder i Norge i enlighet med unionens principer och regler för ekonomisk förvaltning och kontroll.
- (7) Mot bakgrund av Schengenregelverkets *sui generis*-karaktär och vikten av att det tillämpas på ett enhetligt sätt för Schengenområdets integritet bör alla bestämmelser som är tillämpliga på förvaltningen av program tillämpas på Norge på samma sätt som för medlemsstaterna.
- (8) För att underlätta beräkningen och användningen av Norges årliga bidrag till instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik bör dess bidrag för perioden 2021–2027 betalas i fem årliga delar från 2023 till 2027. Från och med 2023 till och med 2025 är de årliga bidragen fastställda till fasta belopp, medan bidragen för åren 2026 och 2027 bör fastställas 2026 på grundval av bruttonationalprodukten i alla stater som deltar i instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och med beaktande av de faktiska betalningarna.

- (9) I enlighet med principen om likabehandling bör Norge få ta del av eventuella överskottsintäkter i den mening som avses i artikel 86 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240¹ (*Etiasförordningen*). Inom ramen för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik minskas Norges ekonomiska bidrag till instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik proportionellt.
- (10) Unionens dataskyddslagstiftning, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679², omfattas av EES-avtalet och har införlivats i bilaga XI till det avtalet. Norge tillämpar därför den förordningen.
- (11) Norge är inte bundet av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, men är part i och respekterar därmed de rättigheter och principer som erkänns i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess protokoll och i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna. Hänvisningarna i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik, förordningen om gemensamma bestämmelser och detta avtal till Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna bör därför förstås som hänvisningar till den konventionen och de protokoll som Norge ratificerat och till artikel 14 i den förklaringen.
- (12) Norge, som inte är bundet av hänvisningarna till unionens miljölagstiftning, bör genomföra instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och detta avtal i enlighet med Parisavtalet och målen för hållbar utveckling i FN:s Agenda 2030,

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

ARTIKEL 1

Tillämpningsområde

I detta avtal fastställs de kompletterande regler som krävs för Norges deltagande i instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik som en del av Fonden för integrerad gränsförvaltning för programperioden 2021–2027 i enlighet med artikel 7.6 i förordning (EU) 2021/1148 (*förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik*).

ARTIKEL 2

Ekonomisk förvaltning och kontroll

1. Vid genomförandet av förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik ska Norge vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa efterlevnaden av de bestämmelser som är relevanta för den ekonomiska förvaltningen och kontrollen, vilka fastställs i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) och i den unionsrätt som har sin rättsliga grund i EUF-fördraget.

Följande bestämmelser avses i första stycket:

- a) Artiklarna 33, 36, 61, 63, 97–106, 115–116, 125–129, 135–144, 154, 155.1, 155.2, 155.4, 155.6, 155.7, 180 och 254–257 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*budgetförordningen*).

- b) Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96¹.
 - c) Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95² och Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013³.
 - d) Artiklarna 1–4, 7–9, 15–17, 21–24, 35–42, 44–107, 113–115 och 119 samt relevanta bilagor för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik till förordning (EU) 2021/1060 (*förordningen om gemensamma bestämmelser*).
2. Vid eventuella ändringar, upphävanden, ersättningar eller omarbetningar av budgetförordningen som är relevanta för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik gäller följande:
- a) Europeiska kommissionen ska snarast möjligt underrätta Norge om detta och på Norges begäran lämna förklaringar till sådana ändringar, upphävanden, ersättningar eller omarbetningar.
 - b) Utan hinder av artikel 13.4 får Europeiska kommissionen (på unionens vägnar) och Norge i samförstånd fastställa de ändringar av punkt 1 andra stycket a i den här artikeln som är nödvändiga för att beakta sådana ändringar, upphävanden, ersättningar eller omarbetningar av budgetförordningen.

¹ Rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, 15.11.1996, s. 2).

² Rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, 23.12.1995, s. 1).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 och rådets förordning (Euratom) nr 1074/1999 (EUT L 248, 18.9.2013, s. 1).

3. Norge ska tillämpa och vid behov genomföra

- a) alla Europaparlamentets och rådets eventuella rättsakter om ändring av förordningen om gemensamma bestämmelser, i den mån de gäller bestämmelser om tillämpningen av förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik,
- b) alla genomförandeakter eller delegerade akter som antagits av Europeiska kommissionen på grundval av förordningen om gemensamma bestämmelser, i den mån de gäller bestämmelser om tillämpningen av förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik.

För att Norge ska kunna göra detta ska Europeiska kommissionen

- a) snarast möjligt informera Norge om alla förslag till rättsakter som avses i första stycket a och b och på Norges begäran lämna förklaringar till förslagen,
- b) till Norge anmäla alla de rättsakter som avses i första stycket a eller b så snart som möjligt.

Norge får så snart som möjligt informera unionen om sin ståndpunkt beträffande förslagen, vilken unionen ska ta vederbörlig hänsyn till.

Norge ska så snart som möjligt och under alla omständigheter senast 90 dagar efter anmälan underrätta unionen om sitt beslut att godta de akter som unionen anmält till Norge enligt första stycket a eller b.

4. Rättsliga enheter som är etablerade i Norge får delta i verksamheter som finansieras genom instrumentet på villkor som är likvärdiga med dem som gäller för rättsliga enheter som är etablerade i unionen.

ARTIKEL 3

Särskild tillämpning av de bestämmelser i förordningen om gemensamma bestämmelser
som anges i artikel 2.1 andra stycket d

För att säkerställa Norges efterlevnad av de bestämmelser som anges i artikel 2.1 andra stycket d ska

- a) hänvisningar till Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna förstås som hänvisningar till konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och dess protokoll som Norge ratificerat och artikel 14 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- b) Norge, som inte är bundet av hänvisningar till unionens miljölagstiftning, erkänna att instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik kommer att genomföras i enlighet med Parisavtalet och FN:s mål för hållbar utveckling.

ARTIKEL 4

Särskild tillämpning av bestämmelserna i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik

1. Kommissionen ska tilldela Norge ett tilläggsbelopp som avses i artikel 10.1 b i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik, förutsatt att villkoren i artikel 14.2 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik är uppfyllda inom två år från det att Norges deltagande i instrumentet har inletts.
2. Tidsfrister som avser ikraftträdandet av förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik ska förstås så att de avser den dag då detta avtal träder i kraft.

ARTIKEL 5

Verkställighet

1. Beslut av kommissionen varigenom betalningsskyldighet åläggs andra personer än stater ska vara verkställbara på Norges territorium.

Verkställigheten av sådana beslut ska följa de civilprocessrättsliga regler som gäller i Norge. Ett beslut om verkställighet ska bifogas det relevanta beslutet av den behöriga myndighet som avses i tredje stycket utan någon annan formalitet än kontroll av beslutets äkthet.

Norges regering ska utse en behörig myndighet för detta ändamål och meddela beslutet till kommissionen, som i sin tur ska underrätta Europeiska unionens domstol.

När dessa formaliteter uppfyllts efter ansökan från kommissionen, får kommissionen inleda ett verkställighetsförfarande i enlighet med norsk rätt genom att vända sig direkt till den behöriga myndigheten.

Verkställigheten får endast skjutas upp genom avgörande av Europeiska unionens domstol. Domstolarna i Norge ska dock vara behöriga beträffande klagomål om att verkställigheten inte genomförs på regelrätt sätt.

2. Domar av Europeiska unionens domstol som meddelats avseende tillämpningen av en skiljedomsklausul i ett avtal eller bidragsavtal inom ramen för detta avtal ska vara verkställbara i Norge på samma sätt som Europeiska kommissionens beslut enligt punkt 1.

ARTIKEL 6

Skydd av unionens ekonomiska intressen

1. Norge ska
 - a) bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen genom åtgärder som ska ha avskräckande effekt och ge ett effektivt skydd i Norge,

- b) vidta samma åtgärder för att bekämpa bedrägerier och all annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen som landet vidtar för att skydda sina egna ekonomiska intressen, och
- c) samordna sina insatser för att skydda unionens ekonomiska intressen med medlemsstaterna och Europeiska kommissionen.

2. Norges behöriga myndigheter ska utan dröjsmål underrätta Europeiska kommissionen eller Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) om alla omständigheter eller misstankar som de har fått kännedom om rörande oriktigheter, bedrägerier eller annan olaglig verksamhet som påverkar unionens ekonomiska intressen. De ska också informera Europeiska åklagarmyndigheten (Eppo) när dessa omständigheter eller misstankar rör ett ärende som kan omfattas av Eppos behörighet.

Norge och unionen ska säkerställa effektivt ömsesidigt bistånd i fall där unionens eller Norges behöriga myndigheter genomför utredningar eller rättsliga förfaranden, i enlighet med den tillämpliga rättsliga ramen, avseende skydd av varandras ekonomiska intressen inom ramen för detta avtal.

3. Norge ska anta bestämmelser motsvarande dem som unionen har antagit i enlighet med artikel 325.4 i EUF-fördraget och som är i kraft vid tidpunkten för undertecknandet av detta avtal.

4. Informationsutbytet mellan Europeiska kommissionen, Olaf, Eppo, revisionsrätten och Norges behöriga myndigheter ska ske med vederbörlig hänsyn till konfidentialitetskraven. Personuppgifter som ingår i informationsutbytet ska skyddas i enlighet med tillämpliga regler.

ARTIKEL 7

Unionens översyner och revisioner

1. Unionen ska ha rätt att genomföra tekniska, finansiella eller andra typer av översyner och revisioner i lokalerna hos varje fysisk person som är bosatt i eller varje juridisk person som är etablerad i Norge och som mottar unionsfinansiering från instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, samt varje tredje part som deltar i genomförandet av unionsfinansiering från instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och som är bosatt eller etablerad i Norge, på samma sätt som är möjligt i Europeiska unionens medlemsstater. Sådana översyner och revisioner får utföras av Europeiska kommissionen, Olaf och revisionsrätten.
2. Myndigheterna i Norge ska underlätta de översyner och revisioner som, om dessa myndigheter så önskar, kan utföras tillsammans med dem.
3. Översyner och revisioner får, även efter upphävande av de rättigheter för rättsliga enheter som är etablerade i Norge vilka följer av tillämpningen av detta avtal eller efter uppsägning av detta avtal, utföras avseende rättsliga åtaganden som genomför unionsbudgeten och som ingåtts före den dag då upphävandet eller uppsägningen träder i kraft.

ARTIKEL 8

Kontroller och inspektioner på plats

Olaf ska ha befogenhet att utföra kontroller och inspektioner på plats på Norges territorium med avseende på instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik i enlighet med villkoren i förordning (Euratom, EG) nr 2185/96, kompletterad genom förordning (EU) nr 883/2013.

Myndigheterna i Norge ska underlätta kontroller och inspektioner på plats, som om myndigheterna så önskar får utföras gemensamt med dem.

ARTIKEL 9

Revisionsrätten

Revisionsrättens behörighet enligt artikel 287.1 och 287.2 i EUF-fördraget ska omfatta Norges inkomster och utgifter i samband med genomförandet av förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik, även på Norges territorium.

I enlighet med kraven i artikel 287.3 i EUF-fördraget och del ett avdelning XIV kapitel 1 i budgetförordningen ska revisionsrätten ha möjlighet att utföra granskningar i lokalerna hos varje organ som förvaltar inkomster eller utgifter för unionens räkning på Norges territorium med avseende på instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, inbegripet i lokalerna hos varje fysisk eller juridisk person som erhåller betalningar från budgeten.

Revisionsrättens granskningar i Norge ska genomföras i samarbete med de nationella revisionsorganen eller, om dessa inte har de nödvändiga befogenheterna, i samarbete med behöriga nationella myndigheter. Revisionsrätten och Norges nationella revisionsorgan ska samarbeta i en anda av förtroende och med bibehållet oberoende. Dessa organ eller myndigheter ska underrätta revisionsrätten om de avser att delta i granskningen.

ARTIKEL 10

Ekonomiska bidrag

1. Norge ska göra årliga utbetalningar till budgeten för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik i enlighet med den formel som beskrivs i bilaga I.
2. Varje år får kommissionen använda upp till 0,75 % av de betalningar som Norge gjort för att finansiera administrativa utgifter för anställda eller extern personal som behövs för att stödja Norges genomförande av förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik och detta avtal.
3. Efter avdrag för de administrativa utgifter som avses i punkt 2 ska de återstående årliga utbetalningarna fördelas enligt följande:
 - a) 70 % till genomförandet av medlemsstaternas och de associerade ländernas program;

- b) 30 % till den tematiska del som avses i artikel 8 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik.
4. Ett belopp som motsvarar de norska årliga betalningarna ska användas för att bidra till en stark och effektiv europeisk integrerad gränsförvaltning vid de yttre gränserna.
5. Unionen ska förse Norge med information om landets ekonomiska deltagande i den information om budget, räkenskaper, resultat och utvärdering som lämnas till unionens budget- och ansvarsfrihetsmyndigheter om instrumentet.

ARTIKEL 11

Etias

Den andel av Etias intäkter som eventuellt återstår efter att kostnaderna för drift och underhåll av Etias har täckts (*överskottet*), i den mening som avses i artikel 86 i Etiasförordningen, ska dras av från Norges slutliga ekonomiska bidrag till instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik, i enlighet med den formel som beskrivs i bilaga II.

ARTIKEL 12

Konfidentialitet

Uppgifter som meddelats eller erhållits i enlighet med detta avtal ska, oavsett form, omfattas av tystnadsplikt och ges samma skydd som motsvarande uppgifter har enligt de bestämmelser som är tillämpliga på unionens institutioner och enligt Norges nationella lagstiftning. Uppgifterna får endast överlämnas till personer inom unionens institutioner, i medlemsstaterna eller i Norge som i kraft av sin befattning ska ha vetskap om dem, och de får inte användas i andra syften än att säkerställa ett effektivt skydd av parternas ekonomiska intressen.

ARTIKEL 13

Ikraftträdande och giltighetstid

1. Parterna ska godkänna detta avtal i enlighet med sina egna förfaranden. De ska underrätta varandra om att dessa förfaranden avslutats. För unionens del ska den skriftliga underrättelsen skickas till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd.
2. Detta avtal ska träda i kraft den första dagen i den första månaden efter dagen för den sista anmälan som avses i punkt 1.
3. För att säkerställa kontinuitet i tillhandahållandet av stöd på det relevanta politikområdet och för att möjliggöra att genomförandet inleds från början av den fleråriga budgetramen 2021–2027 får de åtgärder som omfattas av förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik inledas innan avtalet träder i kraft och tidigast från och med den 1 januari 2021.

4. Detta avtal får endast ändras skriftligen i samförstånd mellan parterna. Ändringarna kommer att träda i kraft enligt samma förfarande som för avtalets ikraftträdande.

5. Utan hinder av punkt 4 i denna artikel ska den gemensamma kommitté som inrättats enligt artikel 3 i associeringsavtalet med Island och Norge ha befogenhet att vid anmälan i enlighet med artikel 15.2 förhandla om och anta de ändringar av artikel 2.1 andra stycket a i det här avtalet som är nödvändiga eftersom inget samförstånd har nåtts i enlighet med artikel 2.2 i det här avtalet.

ARTIKEL 14

Twistlösning

Om det uppstår en twist om tillämpningen av detta avtal ska förfarandet i artikel 11 i associeringsavtalet med Island och Norge tillämpas.

ARTIKEL 15

Upphävande

1. Rättigheter för rättsliga enheter som är etablerade i Norge och som följer av tillämpningen av detta avtal får upphävas av unionen i enlighet med punkterna 5–7 i denna artikel om Norge helt eller delvis underlåter att betala det ekonomiska bidrag som landet ska betala, vid bristande efterlevnad av artikel 2.3, inbegripet beslut om att inte godta en rättsakt som anmälts enligt den bestämmelsen, eller om budgetförordningen är föremål för en ändring, ett upphävande, en ersättning eller en omarbetning som är relevant för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik och inget samförstånd har nåtts i enlighet med artikel 2.2 inom 30 dagar efter det att ändringen, upphävandet, ersättandet eller omarbetningen av budgetförordningen har trätt i kraft.
2. Unionen ska underrätta Norge om sin avsikt att tillfälligt upphäva de rättigheter för rättsliga enheter som är etablerade i Norge vilka följer av tillämpningen av detta avtal, och i detta fall ska ärendet officiellt föras upp på dagordningen för den gemensamma kommitté som inrättats enligt artikel 3 i associeringsavtalet med Island och Norge.
3. Den gemensamma kommittén ska sammankallas och mötet ska äga rum inom 30 dagar efter den underrättelse som avses i punkt 2. Den gemensamma kommittén ska ha 90 dagar på sig att avgöra frågan, räknat från dagen för antagande av den dagordning på vilken ärendet fördes upp, i enlighet med punkt 2. Om ärendet inte kan lösas av den gemensamma kommittén inom tidsfristen på 90 dagar ska denna tidsfrist förlängas med 30 dagar i syfte att nå en slutlig lösning.

4. Om ärendet inte kan lösas av den gemensamma kommittén inom den tidsfrist som anges i punkt 3 får unionen tillfälligt upphäva de rättigheter för rättsliga enheter som är etablerade i Norge vilka följer av tillämpningen av detta avtal i enlighet med punkterna 5–7.
5. Vid upphävande ska rättsliga enheter som är etablerade i Norge inte vara berättigade att delta i tilldelningsförfaranden som ännu inte avslutats när upphävandet träder i kraft. Ett tilldelningsförfarande ska anses vara avslutat när rättsliga åtaganden har ingåtts till följd av förfarandet.
6. Upphävandet påverkar inte rättsliga åtaganden som ingicks innan upphävandet fick verkan med rättsliga enheter som är etablerade i Norge. Detta avtal ska fortsätta att vara tillämpligt på sådana rättsliga åtaganden.
7. Varje åtgärd som är nödvändig för att skydda unionens ekonomiska intressen och för att säkerställa fullgörandet av de finansiella skyldigheter som följer av åtaganden som ingåtts inom ramen för detta avtal innan avtalet upphävs får genomföras även efter upphävandet.
8. Unionen ska omedelbart underrätta Norge så snart den har mottagit det ekonomiska eller operativa bidraget, när den bristande efterlevnaden av artikel 2.3 har upphört eller när frågan rörande budgetförordningen har avgjorts. Upphävandet av tillämpningen ska upphöra med omedelbar verkan efter denna underrättelse.
9. Från och med den dag då upphävandet av avtalstillämpningen upphör ska norska rättsliga enheter åter vara behöriga att delta i tilldelningsförfaranden som inleds efter detta datum, och i tilldelningsförfaranden som inletts före detta datum om ansökningsfristerna ännu inte har löpt ut.

ARTIKEL 16

Uppsägning

1. Unionen eller Norge får säga upp detta avtal genom att underrätta den andra parten om sitt beslut. Avtalet upphör att gälla tre månader efter dagen för denna underrättelse. För unionens del ska den skriftliga underrättelsen skickas till generalsekreteraren för Europeiska unionens råd.
2. Detta avtal ska uppsägas automatiskt när associeringsavtalet med Island och Norge sägs upp i enlighet med artikel 8.4, 11.3 eller 16 i associeringsavtalet med Island och Norge.
3. Om detta avtal sägs upp i enlighet med punkt 1 eller 2 är parterna överens om att transaktioner där de rättsliga åtagandena ingicks efter detta avtals ikraftträdande och innan avtalet sägs upp ska fortsätta tills de har slutförts på de villkor som anges i detta avtal.
4. Varje åtgärd som är nödvändig för att skydda unionens ekonomiska intressen och för att säkerställa fullgörandet av de finansiella skyldigheter som följer av åtaganden som ingåtts inom ramen för detta avtal innan avtalet sägs upp får genomföras även efter uppsägningen.
5. Parterna ska i samförstånd reglera alla andra konsekvenser av uppsägningen av avtalet.

ARTIKEL 17

Språk

Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och norska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

FORMEL FÖR ATT BERÄKNA
DE ÅRLIGA EKONOMISKA BIDRAGEN FÖR ÅREN 2021–2027
SAMT BETALNINGSVILLKOR

1. Beräkningen av det ekonomiska bidraget tar hänsyn till det belopp som avses i artikel 7.2 i förordningen om instrumentet för gränsförvaltning och viseringspolitik.
2. För åren 2023–2025 ska Norge göra årliga betalningar till budgeten för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik i enlighet med följande tabell:

(alla belopp är i euro)

	2023	2024	2025
Norge	30 380 762	30 380 762	30 380 762

Det ekonomiska bidrag som avses i denna artikel ska erläggas av Norge oberoende av vilket datum landets program godkänns i enlighet med artikel 23 i förordningen om gemensamma bestämmelser.

3. Norges ekonomiska bidrag till instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik beräknas på följande sätt för åren 2026 och 2027:

För varje år mellan 2020 och 2024 ska de uppgifter om Norges nominella bruttonationalprodukt (BNP) som finns tillgängliga per den 31 mars 2026 från Eurostat (BNP i löpande priser) divideras med summan av uppgifterna om nominell BNP för alla stater som deltar i instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik för varje år. Genomsnittet av de erhållna fem procentsatserna för åren 2020–2024 ska tillämpas på

- summan av åtagandebemyndiganden från antagen budget och efterföljande ändringar eller överföringar som anslagits i slutet av varje år för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik för åren 2021–2025,
- de årliga åtagandebemyndigandena från den antagna budgeten för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik för år 2026 som görs i början av år 2026, och
- det årliga åtagandebemyndigandet enligt budgeten för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik för år 2027 som ingår i förslaget till unionens allmänna budget för budgetåret 2027 antaget av kommissionen,

för att erhålla det totala belopp som Norge ska betala under hela genomförandeperioden för instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik.

Från detta belopp ska avdrag göras med de årliga betalningar som faktiskt gjorts av Norge i enlighet med punkt 2 i denna bilaga, för att på så sätt beräkna landets totala bidrag för åren 2026 och 2027. Hälften av beloppet ska betalas år 2026 och den resterande hälften år 2027.

4. Det ekonomiska bidraget ska betalas i euro och beräkningen av utestående eller mottagna belopp ska uttryckas i euro.
5. Norges ekonomiska bidrag ska betalas högst 45 dagar efter mottagande av debetnotan. Vid försenad betalning av bidraget ska Norge erlægga dröjsmålsränta på utestående belopp räknat från förfallodagen. Räntan ska beräknas enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, offentliggjord i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning*, och som gäller den första kalenderdagen i den månad då förfallodagen infaller, plus tre och en halv procentenheter.

FORMEL FÖR ATT BERÄKNA
DEN NORSKA ANDELEN AV DE EVENTUELLA ÅTERSTÅENDE INTÄKTERNA
I DEN MENING SOM AVSES I ARTIKEL 86 I ETIASFÖRORDNINGEN

För varje budgetår som ett överskott genereras i den mening som avses i artikel 86 i Etiasförordningen fram till budgetåret 2026 ska de uppgifter om Norges nominella bruttonationalprodukt (BNP) som finns tillgängliga per den 31 mars från Eurostat (BNP i löpande priser) divideras med summan av uppgifterna om nominell BNP för alla stater som deltar i Etias för respektive år.

Genomsnittet av de erhållna procentsatserna ska tillämpas på de totala överskott som genereras. Det ekonomiska bidraget från Norge 2027 som öronmärkts för den tematiska delen ska minskas med det resulterande beloppet.